

ALGAIDA

BOLLETÍ DE L'AGRUPACIÓ SOCIALISTA D'ALGAIDA, PINA I RANDA.

Nº 2. ALGAIDA, GENER 90

Molts recordareu encara la figura d'en Pere Capellà. Aquí vos reproduïm una fotografia seva amb el seu germà Mariano.

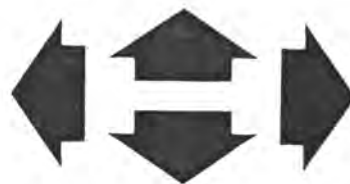
L'Ajuntament Plenari, en Sessió celebrada dia 12 d'Abril de 1.989 va acordar, per unanimitat, nomenar FILL IL·LUSTRE D'ALGAIDA a PERE CAPELLÀ.

Nosaltres també li hem volgut fer un petit Homenatge.

activitats

de

l'agrupació

- El passat dia 10 de Gener del present any, l'Agrupació Socialista va celebrar una Assemblea General on es va acordar, entre altres punts, la renovació dels membres que constitueixen l'executiva que va quedar formada de la següent manera:

- . President : Francesc Vidal Llompart.
- . Secretari General : Francesc Antich Oliver.
- . Secretari d'Organització : Bartomeu Barceló Rosselló.
- . Secretari d'Informació : Rafel Antich Servera.
- . Secretari de Política Municipal : Joana Miralles.
- . Secretari Polític : Guillem Fiol Gelabert.

- Durant les "Festes de Sant Honorat-1990", des d'el Divendres, 12 de Gener al Dimarts dia 16, de 10 a 13 hores i de 17 a 22 hores, hi haurà una EXPOSICIÓ DE TAPISSOS de Núria Antonin Castella al Local de l'Agrupació Socialista.

- Pel proper dia 20 de Gener s'ha organitzat el tradicional dinar d'afiliats i simpatitzants de l'Agrupació Socialista.

- El proper dia 2 de Febrer, a les 21'30 hores i al Local de l'Agrupació Socialista, tindrà lloc una conferència-col.loqui sobre "ELS CANVIS ESTRUCTURALS ALS PAISOS DE L'EST".

EDITORIAL

El mes de gener de 1.987 quan inauguràrem el nostre local al carrer del Bisbe, altres grups polítics ens pronosticaven una curta durada. "Ja vos cansareu tots sols", ens deien. Avui, tres anys després, creim poder fer un balanç força positiu; no tan sols no ens hem cançat si no que hem multiplicat les nostres activitats.

A l'esmentada inauguració, el nostre Secretari General, Francesc Antich, digué que el local de l'Agrupació Socialista - d'Algaida havia d'ésser el lloc on els socialistes es poguessin reunir, debatre, distendrir sobre temes d'actualitat i futures accions a realitzar pel partit, però, a més afegí que havia de complir d'altres funcions, entre elles la d'obrir el local a tot aquell qui d'una manera o d'altra el volgués utilitzar per millorar qualsevol aspecte del nostre poble.

Sense cap dubte i amb molta satisfacció, podem dir que en l'actualitat i durant aquests anys passats s'està complint aquest desig. Són moltes les activitats que ha realitzat la nostra Agrupació, des d'actes polítics, com poden ésser les reunions de militants, els tradicionals mítings abans de les diferents eleccions, fins a exposicions de ceràmica, pintura, concursos de fotografia, xerrades culturals, sobre agricultura, educació, sanitat etc...

Si bé, l'activitat de l'Agrupació és molt important, ens ompl de goig que a més, també altres entitats com l'Obra Cultural, grups de pares per a tractar el tema de l'Escoleta, grups de gimnàstica, grups de ball de saló, hagin pogut servir-se del nostre local. Satisfacció completament explicable atès que aquest era l'objectiu que ens proposàrem al moment de posar en marxa l'Agrupació; que no fos solament el local d'una agrupació política sinó que complís també les tasques d'un Casal del Poble. No cal dir que aquestes funcions són en gran part fruit d'una manca clara de previsió de l'Ajuntament con servador d'Algaida, en matèria de locals al servei del poble.

Malgrat tot, en aquestes dates, quan començam un nou any, és un bon moment, juntament amb les valoracions de la tasca realitzada, per a oferir una vegada més als algaidins tot el que estigui dins les possibilitats dels nostres regidors ja que és en definitiva la nostra tasca ajuntar els esforços cap a tot allò que sigui millor pel nostre poble.

I per acabar, i des d'aquestes pàgines, volem aprofitar per a felicitar a tots els algaidins desitjant-vos un feliç 1.990 que obre una nova dècada esperançadora.

Edita: Agrupació Socialista
d'Algaida.

Dipòsit legal: PM 393-89

EL DARRER PLENARI

Es va acordar, amb l'abstenció de la regidora del PSM el nomenament d'una comissió negociadora encarregada de tractar el tema de les compensacions econòmiques i socioculturals a concedir per l'empresa MODELMON al poble d'Algaida. La Comissió estarà formada pels regidors FRANCESC ANTICH del P.S.O.E. i GABRIEL SALAS del P.P..

* *

Es va adjudicar la quarta fase de l'EDIFICI D'USOS SOCIALS, inclosa en el Pla d'Obres i Serveis d'aquest any. El pressupost puja la quantitat de vint-i-set milions de pessetes.

* *

També es va adjudicar la segona fase de les obres de construcció dels vestuaris del camp de futbol, el pressupost puja a la quantitat de 3,5 milions de pessetes.

* *

Es va aprovar l'encarregament del projecte de construcció de l'edifici de preescolar i guarderia infantil, el qual es farà dins el recinte escolar.

* *

Es va acordar demanar al MEC que es fes càrrec de les obres de consolidació de les escales de les escoles, que actualment estan apuntalades.

* *

S'acordà que es sol·liciti al CIM que vigili el compliment de l'acabament de l'execució de la tercera fase de l'Edifici d'Usos Socials, ja que, segons pareix, s'han produït retards degut a problemes amb el contractista.

* *

El tema polèmic d'aquest plenari va ésser el de la rehabilitació de l'Escut Heràldic d'Algaida. En un principi, no havia d'ésser així, ja que pareixia un tema senzill. La cosa es va complicar després de la intervenció del Tinent Batle Gabriel Salas, qui va manifestar que tenint un estudi encarregat a instàncies de la Comissió de Cultura, d'un reconegut historiador, creia necessària l'inclusió d'altres informes, degut a què la matèria tractada era molt confusa perquè en els diferents Edificis Municipals els escuts que hi figuren són diferents. El batle va mantenir la seva proposta inicial amb el suport de la Presidenta de la Comissió de Cultura Antònia Sitjar. El resultat de la votació fou de dos vots a favor i nou abstencions. Malgrat que els dos vots bastaren per a la aprovació d'aquest punt de l'ordre del dia, no és menys cert que es va produir una important ruptura de la disciplina de vot de la majoria municipal. Aquest fet -- fou una prova de força d'En Gabriel Salas enfront del Batle, Esteva Vanrell, que ni tengué el suport del seu més incondicional col·laborador, el Batle de Pina.

* *

El nostre grup va reiterar, una vegada més, que, quan es realitzin adjudicacions d'obres municipals, aquestes, es comuniquin a totes les empreses de construcció del poble.

BREU MEMÒRIA DE LA VIDA

L'OBRA DE PERE CAPELLÀ

Pere Capellà i Roca "Batle" de malnom o "Mingo Revulgo" com a nom de batalla. Nasqué a Algaida dia 5 d'agost de 1.907. El medi familiar era modest. Son pare, Llorenç Capellà i Garí, un dels glosadors de més anomenada del seu temps, feia de sabater, i aquest fou l'ofici en què començà a treballar de ben jove en Pere Capellà. Compaginava la feina amb els primers estudis al seu poble.

Als 20 anys, l'any 1.927, es presentà voluntari al servei militar, al cos d'artilleria. Un any després publicà "Vida Artillera", la seva primera obra impresa. Reganxà en el servei militar i fou destinat a Cadis. Desistí de seguir la carrera de les armes i decidí estudiar de mestre. Va acabar la carrera l'any 1.933.

L'any 1.931 publicà "Cançons Republicanes" i el febrer de 1.933 publicà un article titulat "Impresiones de una excursión".

Entre els anys 1.934 - 1.936 exercí de mestre a un poble de Barcelona i al mateix temps feia col.laboracions a distintes revistes. Les més conegudes per nosaltres "La voz de Porreras" i "La Razón" d'Algaida. A Barcelona col.laborà a "Mallorca Nova".

Pere Capellà fou fet presoner dia 16 d'agost de 1.939, i ingresà al penal d'Alcalà de Henares. Aquesta vivència el converteix en un home vençut, trist, desenganyat, i la seva obra reflexa un caire sentimental, emotiu i nostàlgic. En quant a narració "La Calle del Rosal" i entre els poemes "La Canción del Enfermo", "Soneto", "El Odio mató al Amor", "Noche de Aquelarre", "Oración", "Yo quiero un mar de juguete", ...

Dia 18 d'abril de 1.943 li és concedida la llibertat vigilada. Rebutjat per les autoritats municipals del moment, fixà la residència a Montuïri, on es casà dia 15 de juny del mateix any amb Na Maria Fornés. Són anys molt durs per Pere Capellà i la seva família. Un dels poemes més rellevants d'aquesta època és "Oli i més oli", dedicat al seu amic Manuel Sanchis Guarner, essent aquest qui anys després l'animarà per dedicar-se a la tasca d'escriptor teatral.

Entre els anys 1.949 i 1.954, any de la seva mort, escrigué les obres teatrals que li han donat més fama. Destaquen:

1.949.- "L'amo de Son Magraner" i "S'hereu de sa farinera".

1.950.- "Sa madona du es maneig".

1.951.- "De tot i molt", "Sa Pesta".

1.952.- "Na Catalina de Son Gallard", "Es marquès de sa Rabassa".

1.954.- "El Rei Pepet".

Morí a la seva casa del Terreno l'any 1.954 víctima d'una embòlia.

entrevista

"Llorenç Capellà ens parla de Pere Capellà"

Amb motiu del nomenament de Pere Capellà com a Fill Il·lustre del poble, hem tengut una xerrada amb el seu fill, l'escriptor Llorenç Capellà.

►ALGAIDA.- Llorenç, ens agradaria que ens fessis una visió general del teu pare. Com era ell?.

►LLORENÇ CAPELLA.- Mon pare va morir quan jo tenia set anys, tot i això, em queda d'ell el retrat humà, el retrat de la seva rialla, de la seva alegria. Era un home molt alegre, però, sense cap dubte, tenia un xic d'amargura en tota la seva vida. Es deia que era un gran despistat, però quan he anat repensant en torn a ell pens, que més que un gran despistat, era una persona que s'amagava

darrera el silenci, és a dir, que allò que s'agafava com un "despiste" no era certament això, sinó que era un home que evocava tot un passat que havia estat carregat d'il·lusions i que el seu present no era massa agradable. Com a característica seva vos puc dir que de tot el que he pogut parlar amb amics seus de després de la Normal, amics d'Algaida d'abans de la Guerra Civil, de la primera època, destaquen d'ell aquesta alegria i una enorme vitalitat. Tothom li ha reconegut aquesta enorme vitalitat que en part coincidia amb el que era la generació republicana, generació carregada d'esperança. Cal esmentar que sempre es va rebel·lar contra el que havia d'esser el seu futur, es va rebel·lar afiliant-se en un partit d'esquerres i es va rebel·lar, cosa que anava contra la seva manera d'esser, reganxant-se a l'exèrcit, on aguantà solament uns mesos.

►ALGAIDA.- Ton pare aconseguí fugir d'Algaida i de Mallorca, escapant així d'una mort segura com succeí a amics seus republicans. Intuí el que havia de passar? .

►LLORENÇ CAPELLA.- El dia abans del 18 de juliol mon pare trobà un anònim dins la finestra de la cambra que donava al carrer i per això se n'adonà del perill que corria. El 18 de

juliol, anà cap a la plaça i va veure felangistes. Entrà al local d'Esquerra Republicana que estava damunt can Mena "Es Bodegón". Sortí per la finestra i anà cap a la farinera sense saber on anava. Es topà amb un home que després seria cunyat seu, que se n'anava cap al Port de Felanitx a cercar peix, pensant sempre que a la mar hi trobaria una sortida. Embarcà cap a Menorca sense tenir la certesa que Menorca seguia en poder de la República. D'aquí passà a Barcelona i després a Madrid. Casualitat i sort.

▷ALGAIDA.- Ton pare va lluitar amb l'exèrcit republicà, l'exèrcit lleial, l'exèrcit perdedor. Li quedaren seqüeles de la Guerra?.

▶LLORENÇ CAPELLA.- Quedà afectat. D'aquí els silencis dels quals hem parlat. Rencúnia mai no en va tenir, guardava els silencis del seu passat que hagués pogut esser futur i que, per tant, li havia quedat tallat. De tota manera, quan començà a escriure teatre i va començar a estrenar, sí que en certa manera recuperà la comunicació amb la gent, l'alegria de viure, l'alegria d'estar enmig. Però això durà poc degut a la seva repentina mort.

▷ALGAIDA.- És sabut que ton pare va tenir diferents oficis. Ens en pots parlar.

▶LLORENÇ CAPELLA.- De nin feia de sabater amb el seu pare. A l'any 27 es presentà voluntari al servei militar i reganxà. Fou destinat a Cadis però només aguantà tres mesos. Tornà a Mallorca i estudià Magisteri al mateix temps que feia de sabater. Acabada la carrera, a l'any 33, exercí de mestre a un poble de Barcelona. Tornà a Mallorca per a fer oposicions i tragué el nº 1. Tot i que tenia la plaça no arribà a exercir. Durant la postguerra va fer feines tan pintoresques com venedor de tatxes i estraperlista d'oli. La sogra li muntà un bar a Montuïri, feina que li durà poc temps, degut a la seva pronunciada sensibilitat. Al 51, no com a mestre estatal, va exercir a un centre privat, "San Luis Gonzaga", durant tres anys. Aquest temps fou el de la millor època com escriptor i articulista al "Balears", fins que succeí la seva repentina mort, l'any 54.

▷ALGAIDA.- ¿Rebé cap tipus d'influència literària del seu pare, el glosador Llorenç "Batle"?

▶LLORENÇ CAPELLA.- Son pare possiblement l'influí en capacitat irònica, son pare era glosador i l'arma bàsica d'un glosador és la ironia. Tenia una ironia terrible i en aquest tipus de literatura popular influí molt sobre ell. D'altra banda no crec que tengués més influències familiars, ja que va viure apartat per qüestions d'estudis i després per qüestions de professió. El caràcter el va formar no aferrat a la família però sí amb la família i també amb Algaida. Més que d'un caràcter familiar parlaria d'un caràcter algaidí. Tenia un clar caràcter algaidí de l'època.

▷ALGAIDA.- Després d'haver sortit del penal, es posà a escriure de seguida?.

►LLORENÇ CAPELLA.- Quan tornà a Mallorca es trobà amb una realitat molt crua, sense feina, i va estar una llarga temporada sense escriure. Havia de fer els oficis que podia i, possiblement, és una de les etapes més negres de la seva vida. Poc després d'haver sortit del Penal vengué a visitar-lo a Montuïri el filòleg Manuel Sanchis Guarner, que havia estat abans a

Mallorca i s'havien conegut al penal. A aquest l'animà que tornàs a escriure; no el va haver de pregar molt perquè ho fes. Un mes després publicà "L'amo de Son Magraner", tenint un èxit extraordinari. Segons Gabriel Janer Manila, aquesta obra, -fora voler-li llevar mèrits literaris- va tenir tant d'èxit -degut, sense dubte, que la gent reprimida es sentia representada. Ja introduït dins el món de les obres teatrals, entrà com articulista al diari "Balears". Possiblement altres diaris que

havien d'esser més lliberals no l'admetien; no s'atrevien, però el "Balears" que era del règim es podia permetre el luxe d'admetre'l, i aquí és quan surt el pseudònim de Mingo Revulgo, ja que no podia signar amb el seu nom.

►ALGAIDA.- I com és que a les obres de teatre sí les signava?.

►LLORENÇ CAPELLA.- Les obres de teatre anaven signades, tal volta, perquè la primera els hi passà per malla i llavors per no fer un escàndol, ho deixaren anar. De tota manera les censures eren increïbles. Crec que eren les dues darreres, El Marquès de la Rabassa i El Rei Pepet que estan enregistrades com rondalles, i, com rondalles podien passar, mentre que com obres de teatre haurien estat censurades.

►ALGAIDA.- Com fou que escollí el pseudònim de Mingo Revulgo?.

►LLORENÇ CAPELLA.- Mingo Revulgo era un escriptor medieval que vivia a la cort d'Enric IV, segle XV a Castella, el qual defensava les causes del poble. Tenia justes literàries amb Gil Arribato, que defensava les causes de la noblesa. Mon pare per a publicar va triar el nom del defensor de les causes del poble. Es ben segur que, si els governants se n'haguessin adonat, li haurien prohibit aquest pseudònim.

►ALGAIDA.- No era estrany que totes les seves obres estassin escrites en català?.

►LLORENÇ CAPELLA.- Sí, és estrany, però s'ha de tenir en compte

que a Mallorca es produïa un fenomen molt peculiar en torn a la Companyia Artis, companyia que omplia per tot on anava. Feia temporades a Palma de tres mesos. No hi havia poble que, per les festes, el plat fort no fos una representació de la Companyia Artis. I tot ho feia en un mallorquí molt ben parlat. Això a Catalunya i a València no succeïa. El propi règim se'n va veure sorprès d'aquesta fidelitat del poble cap al seu idioma i l'única cosa que va poder fer va esser exigir que els ròtuls de propaganda es fessin en castellà i que la companyia s'anomenàs "Compañia de Teatro Regional Artis".

▷ALGAIDA.- Tenia el teu pare qualque obre predilecta?.

▶LLORENÇ CAPELLA.- No ho va dir mai, però crec que tot escriptor estima la primera i la darrera. La primera perquè li obre el camí i la darrera és la forma definitiva d'expressar les seves coses. Dins la seva obra n'hi va haver que, d'una manera íntima van ser molt estimades, i foren, no obstant, les de menys èxit. Una d'elles és "De tot i molt" que, en certa manera, és una biografia seva dels anys de la postguerra on es planteja la situació d'un home desesperat davant les seves condicions socials. No tengué èxit perquè tot això en aquell temps, es mirava en recel. I una altra obra que, possiblement sigui la més ambiciosa, amb molt avantatge, és una d'absoluta actualitat, que no té cap connotació costumista, i es pot representar a qualsevol escenari del món: "La Pesta". Aquesta obra tengué unes crítiques molt dures i va estar poc temps en cartellera. Fou una obra amb molta d'envergadura, i, possiblement, ell s'assustà d'aquesta reacció de la premsa, cosa que el motivà a tornar als seus inicis.

▷ALGAIDA.- Va esser un escriptor prolífic?.

▶LLORENÇ CAPELLA.- Va escriure tretze obres entre l'any 1949 i l'any 1954. El moment de més producció i ambició fou al final de la seva vida.

▷ALGAIDA.- Millorà la seva situació econòmica quan l'acompanyaren els èxits literaris?.

▶LLORENÇ CAPELLA.- Quan començaren els èxits davers l'any 50, Gerardo Díaz Tomás, que era el cap de Falange de les Balears l'envià a demanar. Sabia que mal vivia, i dada la seva popularitat li oferí un lloc d'oficinista dels sindicats, però era requisit indispensable que es fes de la falange. Mon pare digué que de política no en volia saber res però que mai trairia els seus ideals. Això dit per un home que tenia dona i dos infants, i que no sabia si l'endemà tendria per a menjar, és molt important.

▷ALGAIDA.- Tenia prevists futurs projectes?.

▶LLORENÇ CAPELLA.- No va deixar res escrit sobre nous camps d'investigació, però possiblement, hagués encetat nous corrents d'expressió literària a partir de "El Rei Pepet".

▷ALGAIDA.- De què va morir ton pare?.

▶LLORENÇ CAPELLA.- Morí d'una embòlia. Però tornam al tema de sempre, que les persones són "Jo i les circumstàncies". Les seves circumstàncies estan lligades a la Guerra. El metge

que el va veure poc abans de morir digué: "Aquest home és mort; són conseqüències de la Guerra. Es un cos destrossat".

▷ALGAIDA.- Què opines de l'homenatge que es fa a ton pare?

▶LLORENÇ CAPELLA.- Tot poble que sap honorar o sap fer cas a la gent que, d'una manera o d'altra ha intentat fer feina pel poble, i fer literatura és fer feina per a la col·lectivitat, i si li reconeix aquest esforç, aquest poble, sigui Algaida, Pina... em mareix tots els respectes. Això vol dir que, de qualque manera, ha assumit una maduresa suficient com per a reconèixer la cultura, la qual cosa és molt important. Perquè el que fa Algaida és reconèixer els seus mèrits literaris i reconèixer la seva relació amb el poble on va néixer.

▷ALGAIDA.- Com vares arribar a la seva obra?.

▶LLORENÇ CAPELLA.- El fet de no veure'l fa que t'allunyis. Quan el vaig començar a conèixer va esser passada l'adolescència i sobre els 20 anys, i tot coincidint amb una vocació literària, vaig començar a investigar en torn a la seva figura i a la seva obra. Faig un tipus de literatura totalment diferent, degut, sobretot, que els temps són diferents. Encara que he après darrera la seva obra, he après més darrera la seva vida. Ho dic en tot orgull, he après més darrera la seva vida, sobretot en qüestions de moralitat i sinceritat social. El meu polític fou el seu record.

▷ALGAIDA.- Com va esser que t'acostares a Algaida?

▶LLORENÇ CAPELLA.- A Algaida m'hi vaig acostar quan era un home madur. Així com mon pare no tenia rencúnia, jo és possible que sí. Evidentment per uns fets que no havia coneguts, jo no havia tengut amor cap a Algaida; ell sí. Jo només havia conegut la part negativa. M'he acostat a Algaida i inclús diria que Algaida s'ha acostat més a mi. Ha estat més generós amb mi que jo amb Algaida. No em sabia gens de greu dir que som algaidí; m'hi sent ben identificat. El caràcter algaidí el torn veure així com deia el meu pare: alegre.

▷ALGAIDA.- Fa poc temps s'ha editat el teu llibre "Diccionari Vermell". Ens en pots parlar un poc?

▶LLORENÇ CAPELLA.- Aquest llibre el vaig escriure sobre l'any 73 i em durà un cinc anys de feina. Es un document de literatura oral que, després he comprovat, d'una manera o d'altra, amb documentació escrita, que, naturalment, no en puc citar les fonts, ja que tot llibre d'investigació ha de citar-les. Esper que se'm perdoni en aquest cas perquè en aquells moments eren fonts prohibides. El vaig escriure com un homenatge a totes les víctimes anònimes de la Guerra Civil. Es un homenatge i una aportació històrica a una guerra més d'aquest país. Això és bàsicament el "Diccionari Vermell".

Hi ha més d'un miler de fitxes, i em fa l'efecte que no se me n'han escapat ni cinquanta persones. Vaig anar de barriada en barriada i de poble en poble. D'ençà que he tengut el llibre escrit no hi he pogut afegir cap sol nom.

Serveix també per a comprendre una cosa, que a aquí no hi va haver guerra civil, sinó, simplement, repressió com hi ha hagut a Xile, Argentina..., i que aquesta repressió es va exercir entre el juliol del 36 i el gener del 37. Durant aquest temps

les milícies ciutadanes es varen campar amb total llibertat, sempre conduïdes per l'exèrcit. Les milícies anaven armades perquè s'armaren en els quaters, feren el que volgueren perquè l'exèrcit que vigilava les carreteres els deixaven passar per anar a matar la gent. Feren la feina bruta que l'exèrcit no volia fer, però quan veren que les milícies ciutadanes es podien convertir en un segon exèrcit o podien voler tenir opció als càrrecs d'ordre públic, fou quan els militars traqueren un decret que desarmaven a tothom. Llavors s'acabaren els assassinats de carretera i es produïren els altres assassinats, els assassinats legals, de judici, que ja els protagonitzà l'exèrcit.

A Mallorca tenim la tendència de culpar famílies, de culpar joves que en aquell moment empunyaven les armes i és així, perquè la realitat no es pot amagar, però s'ha de saber que el principal culpable, el principal instigador de tots aquells fets va ésser l'exèrcit. La falange era un grup petit i d'aquest grup n'hi havia un terç que estava armat, el 19n de juliol aquesta gent ja era un nucli molt major i estaven tots armats i estaven armats per Capitanía. Era Capitanía qui enviava els soldats a guardar les carreteres per on circulaven tranquil·lament les milícies. Quan l'exèrcit volgué que s'acabàs la repressió aquesta s'acabà. L'exèrcit sabia que amb una repressió molt forta s'haurien acabat les oportunitats que la gent instigàs en contra de la nova institució. I va ésser així per 40 anys.

El llibre l'he fet tot sol, però he trobat una gran solidaritat, gent que m'ha acompanyat, que m'ha cercat contactes, no diria mai que és un llibre propi meu, és un llibre de solidaritat col·lectiva. A la informació l'he rebuda majoritàriament dels parents de les víctimes. També he xerrat amb gent de la part repressora, però la seva informació ha estat poca. Ara possiblement en rebria més. És un llibre d'història i vull que així s'hi prengui, perquè això voldrà dir que hem superat d'una vegada la Guerra Civil.

• • • • •

Aquest poema, poc conegut, de Pere Capellà, es va publicar a "ORIENTACION", Revista militar, any II, nº 8, 6 d'abril de l'any 1.938.

Els altres "compañeros de evasión" a qui dedicà aquest poema, a més de l'algaïdí ANTONI PERICAS, són els també algaïdins que es passaren de l'exèrcit rebel a l'exèrcit republicà:

JOAN OLIVER, JAUME SERVERA, GUILLEM CAPELLA, MIQUEL CANTALLUPS, i, LLORENÇ CAPELLA.

A mi amigo Antonio Pericàs
y demás compañeros de evasión.

La quietud de la noche
es tan profunda que espanta.
La blanca luz de la luna
por las laderas resbala,
ensayando entre los surcos
arroyuelos y cascadas
de luz de plata fundida
en la tibia madrugada.

Nada delata la guerra
en los campos de la Alcarria;
sin embargo, entre la sombra
Marte, vigilante, aguarda,
en una parte acechando
los que están vendiendo a España;
en la otra los que quieren
libre de yugos su Patria,
contra los que la entregaron
a manos de gente extraña,
el pueblo trabajador
vigilante por sus armas.

"Por aquí no pasaran",
se dijeron, y no pasan.
¡Bien defendidas estáis,
tierras de Guadalajara!

Entre trinchera y trinchera
un rumor crece y avanza.
Cinco mozos aguerridos,
con su fusil y sus balas,
huyen del campo faccioso
abiertos a la esperanza
de poder unir su esfuerzo
a sus hermanos de Causa.
Sus corazones palpitan
como jamás palparan.
¡Qué inquietudes las suyas,
qué largas son las distancias!
Pero el peligro es pequeño
comparado a su esperanza,
que se agiganta en su pecho
a cada paso que avanza.

¡Adelante, compañeros;
no vaciléis en la marcha!
¡Adelante, que a dos pasos
la libertad os aguarda!

¡Adelante, que a dos pasos
la libertad os aguarda!

Una voz rasga el silencio...
-¡Camaradas!... ¡Camaradas!...
¡Con qué emoción, con qué

(acento

lanzan estas dos palabras!
Pero nadie les contesta,
su voz se pierde en la Alcarria.
Y otra vez vuelven a andar
con más fuego en sus miradas,
hurgando en el horizonte
crisol de todas sus ansias.
Y otra vez vuelve a sentirse
en la tibia madrugada
la misma voz que repite:

-¡Camaradas!...
¡Camaradas!...

-¿Quién va? -Desde el parapeto
de la trinchera cercana
interrumpe un centinela,
que espera ansioso el alba.
-Mallorquines que se fugan
del campo de las infamias
y del crimen

-¿Cuántos sois?

-Cinco somos, camaradas.

-Venid, acá, compañeros
les dice la voz hermana:
y hay sollozos de alegría,
que en la garganta se apagan;
por las mejillas de algunos
unas lágrimas resbalan;
cien abrazos los estrujan
y cien puños se levantan...,
y los corazones gritan

vivas y muertas que estallan
en el silencio nocturno
como bombas de metralla.

¡Mallorquines se han pasado
por los campos de la Alcarria!
No todos son de Mallorca
lacayuelos del Pirata,
que también la libertad
es sentimiento que arraiga
en nuestra tierra querida,
tan vilmente profanada.
¡Mallorquines se han pasado
por los campos de la Alcarria!
No quieren luchar con Franco,
tirano de media España.
Quieren luchar y vencer,
o morir, si hiciera falta,
junto al pueblo que se bate
de manera denodada

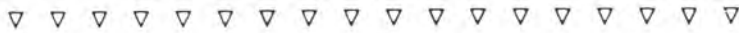
en Aragón, en Madrid,
Andalucía y la Alcarria
para arrancar de una vez
los traidores de la Patria.

Mallorquines se han pasado
por los campos de la Alcarria
al amparo de las sombras
de la tibia madrugada;
antes de que amaneciera
en nuestro campo ya estaban.
¡Campos de la libertad!
¡Campos de Guadalajara!
Y cuando la noche huyó
empujada por el alba,
como un eco inextinguible
se escuchaba en la mañana
una voz que repetía:
-¡Camaradas!... ¡Camaradas!...

PERE CAPELLA.

OPINIO

A GUILLEM FIOL l'Agrupació Socialista d'Algaida el presentà a les darreres eleccions municipals, en representació de Pina. Nasqué a Lloret l'any 1.953 i es casà a Pina l'any 1.979.

▷Algaida.- Com i per què et presentares a les eleccions municipals del 87?

▶Guillem Fiol.- Vaig conèixer a gent de l'Agrupació Socialista d'Algaida i tenguèrem un parell de reunions i vaig decidir presentar-me per defensar els interessos de Pina des de l'Ajuntament, perquè vaig veure que els qui formaven aquesta agrupació em recolzarien en aquesta tasca i, per altra banda, era l'única opció progressista amb possibilitats de governar.

▷Algaida.- Què opines del resultat de les darreres eleccions municipals a Pina?

▶Guillem Fiol.- Si bé esperava que el resultat fos millor del que va esser, no ens podem queixar, ja que aconseguírem 68 vots, i per a aquestes eleccions, mai s'havien superat la vintena de vots.

▷Algaida.- Degut al resultat de les darreres eleccions municipals, i als pactes que se'n derivaren, durant la legislatura tendrem dos batles. Un d'ells ja ha acabat el seu mandat. Què en trobes de la gestió municipal de Gabriel Salas?

▶Guillem Fiol.- La gestió de l'ex-batle, Gabriel Salas, pel poble de Pina ha estat nul·la. I encara som molt benèvol quan faig aquesta afirmació, ja que hi cau millor la paraula "gestió negativa". Estic convençut que de tota la Corporació l'únic que no faria res per a Pina és precisament Gabriel Salas. Quan li parles de Pina és com si li parlassis del dimoni, i ha sigut necessari que entràs "el dimoni" de batle a Algaida per a començar a fer coses per a Pina.

▷Algaida.- A la sessió plenària del 7 de setembre tengueres una intervenció veritablement notable. Ens podries resumir-la?

▶Guillem Fiol.- Més o manco vaig fer un repàs a temes que em preocupen, més com a pinero que com a polític. Per exemple,

vaig manifestar la meva preocupació i indignació davant el fet que quan es posaren trampes sexuals als pins de les escoles i a la plaça d'Algaida, no se'n posassin als pins de la plaça de Pina.

Vaig manifestar la meva extranyesa davant la manca de neteja a la font del poble, que és un dels llocs més representatius de Pina.

També vaig demanar per mil.lèsima vegada que es tancàs la pista esportiva. A la fi, ara, ja està tancada.

Una altra cosa que vaig proposar era que es retiràs d'una vegada, l'autocar que hi havia abandonat a la vorera de la carretera. A la fi, també ja està retirat.

Així mateix hi havia el tema del local social -a Pina- que, a la fi, i encara que fos d'una forma un tant electoralista s'ha comprat. Si bé, crec que hem pagat molt car l'electoralisme del Partit Popular.

En relació als campanaris de l'església, n'hi ha un que està en greu estat de deteriorització amb l'agreujament del perill que això pot representar ja que han començat a desprendre's trossos de marès.

Per altra banda, el parc infantil està totalment inservible i no farien falta gaire diners per adequar-lo. Només manca voluntat de fer-ho.

I finalment vaig exposar la meva extranyesa davant el tracte que la majoria municipal ha donat i dona al poble de Pina, i així els hi ho vaig recordar, ja que gràcies als vots de Pina tenen aquesta majoria.

col.laboració

.....

Conservar el medi ambient, una tasca de tots

En aquest començament d'any, el primer de la darrera dècada d'aquest segle, són molts els comentaris que apareixen als mitjans de comunicació, que fan referència a la conservació del medi ambient, fins i tot, per primera vegada, el Papa Joan Pau II, a l'Homilia de la missa de Cap d'Any, ha fet una reflexió a la humanitat perquè es preocupi de la conservació de la naturalesa i ha afirmat "que una forma de matar és destruir el medi ambient".

Efectivament, a finals d'aquest segle, la progressiva destrucció del medi ambient és, juntament amb una guerra nuclear, per sort, cada vegada més llunyana, el perill més gros que afecta a la Terra. Aleshores, és ben necessari que tots i cada un de nosaltres prenguem consciència de la importància que té la conservació de la natura, de la qual depèn la nostra supervivència com a espècie

L'encalament de la Terra, degut a la destrucció forestal i a la pol.lució, donant lloc a un augment de la concentració de CO₂ a l'atmosfera, ha provocat temperatures extremes que fan canviar el clima terrestre. La concentració cada vegada més alta de productes químics, "clorofluorocarbonats", provinents dels frigorífics, "sprays", aires acondicionats..., a la ionosfera, destrueixen la capa d'ozon, amb conseqüències imprevisibles per la vida a la Terra degut a l'efecte nociu dels raigs ultravioletes, els àcids nucleics, molècules que conformen el nostre còdig genètic. Aquests factors, juntament amb la contaminació radioactiva, són els perills més importants que afecten al medi ambient i que per tant ens afecten d'una manera directa a nosaltres, ja que som part integrant d'aquest ecosistema global que és el Planeta Terra.

Les dades que actualment tenen els científics no sols són alarmants, sinó que són de lo més descoratjadores: a prop de 5.000 espècies animals i 20.000 espècies vegetals estan en perill d'extinció. No només això, sinó que de seguir amb el ritme actual de destrucció forestal de les gran zones verdes més riques del món, des d'el punt de vista biològic, desapareixeran anualment unes 17.000 espècies de fauna i flora. La degradació d'aquests grans pulmons, que són les zones verdes d'Amèrica Central y del Sud, Àfrica Central i el Sud-Est Asiàtic són una gran amenaça per a la supervivència humana.

Com deia abans és necessari que prenguem consciència de la importància vital que té per a nosaltres la conservació del medi ambient, però per això hem de començar pels problemes ecològics que tenim més prop, els que afecten al nostre municipi i a les nostres illes, ja que seria fer demagògia xerrar de la destrucció de la Selva Amazònica, d'accidents a centrals nuclears, de la caça indiscriminada d'espècies a punt de desaparèixer -elefants, rinoceronts, balenes...- a altres indrets del món, si no miràssim el que tenim més a prop i no tractàssim de posar-hi solució.

Al nostre poble i, especialment, a les Illes, la destrucció del medi ambient ha estat sistemàtica. Els factors que han provocat aquesta progressiva degradació de l'entorn, si bé no són els mateixos que afecten d'una manera global el Planeta, no per això deixen d'esser importants: La urbanització sistemàtica de les nostres costes, destruint extenses zones de dunes i de boscs, els incendis forestals, la majoria d'ells provocats i que han cremat milers d'hectàrees de pinar i d'alzinar, la caça indiscriminada d'auells migratoris,

i especialment de depredadors -geneta, mostel, aus de presa - d'especial importància en la regulació de l'equilibri de l'ecosistema, ha provocat que moltes espècies animals i vegetals, algunes endèmiques, estiguin en greu perill d'extinció.

L'aparició, els darrers anys, de moviments ecologistes -casi sempre ignorats i moltes de vegades vilipendiats i que no han tengut el reconeixement d'una bona part de la societat, ofuscada pels interessos econòmics, en l'especulació del sòl, i en la construcció desmesurada d'urbanitzacions sense cap tipus de llei que les reguli- que han lluitat d'una manera altruïsta per a la conservació i la protecció d'un patrimoni que és de tots, ha fet, per sort, que a la fi les nostres autoritats autonòmiques, encara que d'una manera tímida i freda, se n'han adonat del perill que té aquest virus urbanístic i que ha deixat a les Illes quasi a l'UVI i han començat a prendre mesures per a posar remei a aquesta malaltia, com són la declaració de zones de protecció natural i la publicació de lleis per a la protecció d'espècies amb perill d'extinció.

Però no solament han d'ésser els grups ecologistes i les autoritats qui se n'han de preocupar de la conservació de l'entorn, sinó que ha d'ésser una tasca que hem d'assumir tots, perquè és el nostre deure conservar l'herència que ens han deixat els nostres avantpassats i deixar-la perquè la puguin disfrutar les futures generacions.

A finals d'aquest mil·lenari, hauria d'ésser el principal repte per a la nostra supervivència la conservació de la natura. Si no volem que la fi del món vengui per venjança de la pròpia natura, motivada per l'home, que cegat amb la carrera de progressos tècnics, ha sobreposat els interessos econòmics per sobre del bé més gros que té: LA VIDA.

JAUME JAUME OLIVER.

El poble dia a dia

Dia 3 de Desembre es celebrà la XI Fira de la Perdiu a Montufri. El guanyador del Concurs de Reclam fou PERE MULET COLL.

▷ALGAIDA.- Fa molt que tens aquesta afecció pel reclam?

▶PERE MULET.- Em va començar exactament als catorze anys, quan vivia a Son Llubí. Un amic de la meua família va venir a penjar el reclam a la finca i va tenir la sort de poder pegar dues escopetades, i en aquest mateix moment se'm va despertar aquesta gran afecció.

Vaig armar un parell de perdius per a poder provar aquest sistema de caça. Als meus catorze anys no podia tenir escopeta, però ja m'enginyava per a agafar la del meu germà i anar d'amagat a fer un parat. Se n'armava cada una a ca meua, quan el germà no trobava l'escopeta! i així una vegada i una altra fins que vaig agafar experiència i vaig aprendre coses que només practicant molt aquest sistema de caça s'aprenen. De tot d'una no tenia perdius bones, però amb el temps en vaig aconseguir que cornaven, curritxaven i feien esclafits. I així anà passant el temps i els anys i vaig afegir a la meua experiència la dels meus amics, com per exemple d'en Biel Conet, home de gran experiència i que coneix com pocs aquest tipus d'esport.

▷ALGAIDA.- Els caçadors de reclam anae per lliure o pertanyeu a alguna societat?

▶PERE MULET.- A l'any 1.985 es va crear l'Associació de Caçadors de Perdiu amb reclam de les Balears, de la qual jo en som soci a l'igual que la majoria de Caçadors Algaidins, i de totes les Balears. Gràcies a aquesta Associació i a que els que la representen i dirigeixen ho fan bastant bé s'ha dignificat aquest tipus de caça i s'han posat les coses clares ja que abans ens tenien per exterminadors de perdius, quan som precisament tot el contrari.

▷ALGAIDA.- Has participat a molts de concursos?

▶PERE MULET.- M'agrada prendre part en els acontereixements relacionats amb les perdius. He participat a les fires de la perdiu de Montufri, a la de Còrdova, a la de Menorca i al Campionat que es va organitzar fa dos anys.

▷ALGAIDA.- I de premis, com t'ha anat?

▶PERE MULET.- La veritat és que no m'ha anat malament; a Montufri he aconseguit tres vegades el Primer Premi i al Campionat de Caça de Mallorca, l'any 1.988, vaig quedar en segon lloc.

▷ALGAIDA.- Es veritat que els reclams d'ara no són com els d'abans?

▶PERE MULET.- Es del tot veritat. La perdiu de granja és infinitament millor que la de camp. Amb la perdiu salvatge mai havia passat el gust que pas amb aquestes, tant a nivell d'exposició a fires com per anar a caçar. En general la perdiu de granja és més noble i més ximple que la salvatge i ben aviat saps si serveix o no com a reclam.

▷ALGAIDA.- I ja per acabar, com es fa per a posar un reclam a punt per anar a caçar?

▶PERE MULET.- En primer lloc, i fonamentalment, se li ha de tenir molt d'esment quan fa la muda i quant a la forma de preparar-la és un tema totalment individual, "Cada maestrillo con su librillo".

VA DE CAÇA

La Conselleria d'Agricultura i Pesca del Govern Balear ha donat cent perdius a la Societat de Caçadors d'Algaida amb motiu de la cessió del vedat per a la celebració del 16è. Campionat de Caça amb Ca de mostra.

La Societat de Caçadors d'Algaida fa saber que pagarà //1.200,- pts.// per cada conilla de camp o borda.

Ha arribat a les mans del nostre Butlletí una carta remesa per la Conselleria d'Agricultura a la Societat de Caçadors d'Algaida reclamant prudència i esment per a les espècies protegides. Per la seva importància la reproduïm:

GOVERN BALEAR
Conselleria d'Agricultura
i Pesca

Direcció Gral. d'Estructures
Agràries i Medi Natural

D. Rafael Vidal
President de la Societat de
Caçadors d'Algaida
ALGAIDA

Palma, 14 de Desembre del 1989

Benvolgut Rafel,

Lament comunicar-te que avui, per segona vegada en poc més d'una setmana, ha ingressat a Son Reus un ocell de presa recollit en molt mal estat a la zona d'Algaida. La setmana passada va ser un Falcó torter, i avui és un Esparaver. Els dos han estat ferits per un tir d'escope- ta, i són irrecuperables.

Naturalment, encara que hagin estat recollits aprop d'algaida, no hi ha cap prova de que sigui cap membre de la vostra societat el que hagi transgredit la llei disparant sobre aquestes espècies protegides, però crec que val la pena comunicar-t'ho per si des de la Societat de Caçadors podeu extremar les precaucions perquè succeïts d'aquesta naturalesa, que tan poc favor fan al bon nom dels caçadors algaidins, no es produeixin en el futur.

Reb una cordial salutació del teu amic,

Joan Mayol

Properament es publicarà al Butlletí Oficial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears una Ordre de la Conselleria d'Agricultura i Pesca en la qual s'estableix una subvenció del 50% per a l'adquisició de llavors de cereals, lleguminoses i ferratgeres controlades oficialment.

ACTIVITATS CULTURALS

L'Entitat Model mon, S.A. ha organitzat, en commemoració del seu primer aniversari, una sèrie d'actes. Entre ells, les actuacions que el dia 21 de Desembre realitzaren la Soprano Paula Roselló, el mestre de violí Bernat Pomar i el mestre Rafel Nadal.

El mateix dia es varen inaugurar diferents exposicions que estaran obertes al públic fins el dia 20 de Gener:

- Exposició d'obres pictòriques dirigida per la Galeria Bennàsar de Pollença.
- Mostra de ceràmiques antigues coordinada per "Art de Mallorca".

En el Moli d'en Xina hi ha hagut una mostra de gravats realitzats pels artistes Marta Marugan, Víctor Andreu, Rosmarí Deckel, Jaume Falconer, Catalina Martorell, Jerònia Pou, Julio León i Ricard Martínez.

El proper dia 16 de Gener celebrarem les Festes de "Sant Honorat", Patró del nostre poble. Amb motiu del nomenament de Pere Capellà com Fill Il.lustre del poble l'Ajuntament ha organitzat les següents activitats:

- Dissabte, dia 13.- A les 21'30, a l'antic teatre, es representarà "SA MADONA DU ES MANEIG", de Pere Capellà, per la Companyia "Es Cadafal" d'Algaida. (L'obra també es representarà el Diumenge, dia 14, a les 21'00 hores).

- Dilluns, dia 15.- A les 18'00 h. Conferència sobre Pere Capellà a la Casa de la Vila.

- Dimarts, dia 16.- A les 10 hores, Homenatge al Fill Il.lustre Pere Capellà, glosat per D. Antoni Pons, Batle d'Inca, a la Casa de la Vila.

Amb motiu del nomenament de Pere Capellà com Fill Il.lustre d'Algaida, l'Ajuntament ha encarregat al pintor Joan Balaguer el seu retrat, que figurarà al Saló d'Actes de la Casa de la Vila.

Dia 8 de Desembre l'Obra Cultural d'Algaida va organitzar una Vetlada a càrrec de Jaume Arnella i els Solistes de la Costa.

Dia 16 de Desembre la Campiona Mundial d'Escacs, MAIA CHIBURDANIDZE va jugar unes simultànies - contra 24 contrincants al restaurant Oasis. Els guanyà a tots manco a Mateu Blando, de l'equip Algaidí, amb el qual va fer taules.

L'Equip Federat Algaidí d'Escacs ha jugat la Lliga per equips dins Segona Categoria. Es va classificar per a jugar la "Lliguilla" d'ascens, això no obstant, no han aconseguit ascendir i continuaran jugant dins Segona Categoria.

El passat dia 3 de Desembre, a l'Església i amb motiu de la festivitat de Santa Cecília, el nostre poble va poder gaudir amb l'actuació de la nostra Banda de Música. També poguérem constatar que el grup s'expandeix i que continuament hi prenen part activa membres més joves, cosa que ens alegra ja que d'això s'esdevé una continuïtat.

El proper dia 26 de Gener, a les 21'00 hores i a l'Ajuntament, l'escriptor Llorenç Capellà presentarà la seva darrera obra titulada "DICIONARI VERMELL".

Del Programa de les "Festes de Sant Honorat" d'enguany, l'activitat prevista pel Diumenge, dia 14 de Gener, a les 18'30 hores, relativa al Concert a l'Església pel Grup de Vent de l'Orquestra Simfònica de les Balears, s'ha suspesa, segons pareix, per motius econòmics.

Per primera vegada l'Ajuntament ha convidat a tots els Batles que hi ha hagut a Algaida al dinar de Sant Honorat que aquest any tindrà lloc al local de Sa Portassa.

L'antiga Comissió de Castellitx ha organitzat amb el patrocini de l'Ajuntament d'Algaida, el XIV CERTAMEN DE POESIA I NARRACIO CURTA i el XII CONCURS DE POESIA POPULAR (GLOSATS).

S'estableixen dos premis únics pel Certamen de Poesia i Narració Curta: Trofeu "ROSA D'OR DE LA PAU" per a les millors obres en vers i prosa respectivament. Pel Concurs de Poesia Popular (Glosat) es concedirà un altre "ROSA D'OR DE LA PAU" al millor glosat entre totes les obres presentades.

LES ESCOLES

El passat mes de Desembre el Col·legi Públic "Pare Pou" del nostre poble inicià una experiència didàctica amb la confecció d'un periòdic escolar nomenat "ESCOLA NOSTRA" fet pels alumnes, professors i col·laboradors.

S'ha parlat molt de l'estat deficient de les escales de les Escoles, les quals s'han hagut d'apuntalar, amb el perill evident que suposa pels al·lots. L'Ajuntament tenia previst realitzar unes obres d'acondicionament d'aquestes escales amb el suport del Ministeri d'Educació i Ciència que aportaria el 50% de les despeses.

Gràcies a unes gestions realitzades per l'Agrupació Socialista d'Algaida P.S.O.E el Ministeri es farà càrrec de la totalitat de les despeses.

Després de les vacances de Nadal, els alumnes del Col·legi Públic "Pare Bartomeu Pou" viuran l'adaptació a un nou horari escolar; aquest serà de les 9 a les 12'30 hores del matí i de les 14'30 a les 16'00 hores.

Dia 8 de Gener del present any es va signar el Conveni entre el Ministeri d'Educació i Ciència i l'Ajuntament d'Algaida per a la construcció d'un Centre de Preescolar en el Col·legi Públic "Pare B. Pou". Segons es desprèn del Conveni l'obra ha d'estar acabada pel proper Curs 1.990/1.991.

INICIATIVES AJUNTAMENT

L'Ajuntament té previst que durant aquest any 1.990 es dugui a terme una primera fase d'aigües netes i brutes als Carrers del Sol i Colomer amb el depòsit regulador.

Hi ha dues propostes de dos Equips Redactors sobre les Normes Subsidiàries després d'haver mantingut conversacions amb els grups P.P. i P.S.O.E.

L'Ajuntament ha instal·lat contenadors pel fems en els Restaurants i altres indrets del nostre Terme.

ENS FAN TROSSOS EL PATRIMONI HISTÒRIC

El passat dia 9 de Gener l'autocar del transport escolar va fregar la peanya de la CREU D'EN MASSOT el que provocà la caiguda de la part superior de la dita Creu. A rel de l'impacte i malgrat esser marès de Santanyi va quedar rompuda en varis trossos.

FESTES DE SANT HONORAT

Programa

Divendres, 12 de gener

A les 16'30 h.- Al Col·legi Públic «Pere Pons» (1.ª Pista). Futbol Benjami Masculí (3.ª i 4.ª lloc) Algaïda - Montuïri.

16'30 h.- (2.ª Pista) Futbol Alevi Masculí (5.ª i 6.ª) Algaïda - Montuïri.

17'30 h.- Futbol Infantil Masculí (7.ª i 8.ª) - Algaïda - Sta. Eugènia.

17'30 h.- Concentració escolar d'esports de la Comarca de Montuïri.

Categories Alevi i Infantil, masculí i femení amb participació dels Col·legis «Escola Nova» i «Verge de Montissions» de Porreres, Lloret, Sineu, Sta. Eugènia, Montuïri i Algaïda.

18'30 h.- Handbol Infantil Masculí (7.ª i 8.ª) Algaïda - Sta Eugènia.

21'30 h.- Trodabo de Glosat, a Sa Portossa. (*Programes a part*).

Dissabte, dia 13

A les 12 h.- Al local de joventut entrega de Premis del IV Concurs de Redacció i Dibuix sota el lema «Festes de Sant Honorat». Organitzat pel Club Pipers d'Algaïda.

C.11 Dinnon. (*Programes a part*).

21'30 h.- Presentació de la Companyia de Comèdies «Es Cadafal» a l'antic Teatre Principal d'Algaïda, c/ Antoni Maura, amb la Comèdia «Sa Modona du es Maneig» de Pere Capellà. (*Programes a part*).

Diumenge, dia 14

A les 18 h.- Pregó de les festes pel fill del poble Gabriel Janer Manila a la Sala Capítular de l'Ajuntament d'Algaïda.

18'30 h.- Concert a l'església pel grup de Vent de l'Orquestra Simfònica de les Balears.

21 h.- 2.ª Representació de la Comèdia «Sa Modona du es Maneig» de Pere Capellà.

Dilluns, dia 15

A les 18 h.- Conferència sobre «Pere Capellà» a la Casa de la Vila, pel destacat escriptor algaïdí Gabriel Janer Manila.

19 h.- Sortida de Caparrois i Banda de Música, fent el tradicional quadrat.
20 h.- Encesa del Fogueró, revelló, ximbombodes, sorou, vi per a tothom i l'actuació del Grup Musical «Rubies».

Dimarts, dia 16

A les 10 h.- Anomenament «Fill Il·lustre» a Pere Capellà, a la Casa de la Vila, discurrirà l'Excel·lentíssim D. Antoni Pons (Bartle d'Inca).

11 h.- Missa Solemne, amb honor del Patró del Poble d'Algaïda. Ball de l'Oferta pels Cossiers d'Algaïda i al finalitzar la Missa ballaran els Cossiers a la Placeta de l'Església i després, a la Plaça, refresc per a tothom.

18'30 h.- Concert conjunt de la Banda de Música i l'Orfeó Castellitx d'Algaïda.

Exposició, durant les festes (divendres a dimarts de 10 a 13 h. i de 17 a 22 h) al local de l'Agrupació Socialista. Tapissos per Núria Antonin Castella.

CICLE DE CONFERÈNCIES amb motiu dels homenajes al

Pere Munar i a Pere Capellà, a la Casa de la Vila.

GENER

Dilluns, dia 15, a les 18h.- «Pere Capellà», per l'escriptor Gabriel Janer Manila.

Dissabte, dia 20, a les 20'30 h.- «Pere Munar», per l'historiador Rvd. Josep Amengual (M. SS. CC.).

Dissabte, dia 27, a les 20'30 h.- «Bisbe Salvà», pel Catedràtic-historiador Doctor Antoni Pérez Ramos.

FEBRER

Dissabte, dia 3, a les 20'30 h.- «Pere Bmè. Pou», pel Doctor-historiador Sebastià Trias Mercant.

L'Ajuntament d'Algaïda vos desitja unes Bones

Festes de Sant Honorat i un pròper any 1990.

Molts d'Anys!